

alterum de natura libertatis; in priori quærunt, quomodo materiale corporeum animam spirituales possit afficere; in posteriori disputant, vtrum liberum arbitrium cum corruptione possit consistere; quæ quia sunt *Φυσικῆς ὕλης*, nos Physicam ad eorum problematum decisionem perquam necessariam esse non negamus: at nobis altius surgit quæstio, an ipsa illa problemata sint *Theologica*, neque enim statim *Theologicum* est, quidquid in scholis Theologorum ventilatur: certe nobis non ita videtur, quibus pilo *Θεολογώτερος* non est, qui omnes istas quæstionum minutias in numerato habeat: nec vero pilulo minus Theologus, qui de his nihil vnquam audiuerit. Quis vero credat Spiritum S., cuius admirabilis est erga genus humanum prouidentia, nos eo adigere voluisse, vt disceremus ea, quæ, nisi Plato & Aristoteles, homines, ne quid grauius dicam, Gentiles extitissent, nemo forte Christianus inuenisset: sane, quam sua de modo propagationis peccati originalis inuenta aliis placeant, nescio, nec scire admodum laboro, sed profecto mentiar, si nostra nobis magnopere placere dicam, & nos tamen, quod præfiscini dixerim, eam viam nobis videmur inuenisse, quæ minoribus obstructa est difficultatibus: & eam tamen si quis minus probet, adeo non mirabor, vt ei illud Poëtæ paratus sim occinere, *non potes in nugas dicere plura meas, ipse ego quam dixi.*

Neque vero nostra de libero arbitrio absimilis est ratio: nam quæ Theologum de hominis

B

cor-